

Ключові слова: маркетингова політика, розробка маркетингової політики, фітнес-клуб, інновації, венчурні інвестиції.

Zamlynska O.

INNOVATION COMPONENT, AND PERSONNEL SUPPORT FOR THE IMPLEMENTATION OF THE MARKETING POLICY OF THE FITNESS CLUB

The aim of the article is the search for possibilities of improvement of organizational and resource support of development of marketing policy of fitness clubs, which allows attracting venture capital investment. Research methods: analysis, synthesis, questioning, induction, deduction, systematic approach. It has been established in the study that effective control of activity of subjects of fitness in Ukraine is complicated by the problems of management, optimization of which in the area of fitness is related to training of professional staff, choice at the expense of the marketing policy, forms and methods of activities aimed at ensuring the effective functioning and development of the sphere of fitness. The implications of market relations in the process of functioning and development of the sphere of physical culture and sports have been given, the task of improving the management in the sphere of fitness services and improving the quality of services, in particular through innovation has been formulated. In this regard, it has been proved that the implementation of social and pedagogical functions of the activity the subject of fitness allows developing and implementing the concept of the activities of the club, to formulate a strategy for its development, pricing and marketing policy, sales system and service, criteria of quality of services, scheme of selection and staff development, which allowed to determine the need for a more detailed examination of resource and organizational support of development of marketing policy of the fitness clubs with the accounting motivational value orientations of customers and to attract venture capital investment. The study of motivational and value orientations of fitness club allowed determining their basis of marketing policy of the subject and formulating the content of innovative activity of fitness club with the aim of attracting venture capital investment, basic provisions of formation of the complex of services and requirements for preparation and advanced training of personnel responsible for management at the regional level of fitness.

Keywords: marketing policy, development of marketing policy, a health club, innovations, venture investments.

Одержано 08.02.2016 р.

УДК 657.15

Замлинський Віктор Анатолійович,

к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку, аудиту і статистики,

Одеський торгівельно-економічний інститут

Київського національного торгівельно-економічного університету

УПРАВЛІННЯ ВЕНЧУРНИМ ІНВЕСТИВАННЯМ НА РІВНІ ПІДПРИЄМСТВ: ІНСТИТУЦІОНАЛЬНО-ОБ'ЄКТНИЙ ПІДХІД

Метою дослідження є пошук можливостей щодо вирішення проблеми управління об'єктами венчурного інвестування на рівні підприємств. Методи дослідження: індукція, дедукція, аналіз, синтез, системного підходу. В ході дослідження з'ясовано, що реалізації Стратегії сталого розвитку «Україна-2020» у частині сформованих державних пріоритетів інноваційного розвитку економіки заважає те, що за наявності значного попиту на венчурні інвестиції спостерігається незадовільний стан підготовки інвестиційних проектів у поєднанні зі слабкою фінансовою грамотністю ініціаторів інвестицій. Вказані проблеми обумовлені новизною практики отримання венчурних інвестицій для вітчизняних підприємств, що призводить до появи проблем управління венчурними інвестиціями. Для активізації інвестиційного процесу визначено об'єкти управління венчурними інвестиціями, інформація про які дозволяє приймати дієві управлінські рішення. Наукову новизну дослідження складає сформований підхід до теорії управління венчурними інвестиціями на основі доведення, що управління венчурною інвестиційною діяльністю повинно відбуватися з урахуванням принципів повноти та достовірності інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень щодо напрямів венчурної інвестиційної діяльності, етапів і форм фінансування; комплексності управління на основі розмежування інформаційних даних про об'єкти інвестування за центрами виникнення витрат і джерелами фінансування; періодичності представлення аналітичних даних про об'єкти інвестування для прийняття управлінських рішень. Практичне застосування вказаних принципів полягає у запропонованому інституціонально-об'єктному підході до організації та здійснення управління, що враховує масштаби охоплення управлінським процесом досліджуваних об'єктів інвестування для досягнення цілей суб'єктів інвестицій в частині підвищення ефективності управління венчурним інвестуванням. Перспективним є дослідження можливостей створення системи економічної безпеки в сфері управління венчурними інвестиціями.

Ключові слова: інвестиції, венчурна інвестиційна діяльність, венчурний капітал, управління венчурними інвестиціями, організація управління венчурними інвестиціями.

ВСТУП

Постановка проблеми. Адекватне особливостям національної економіки формування та подальше ефективне функціонування інноваційної моделі розвитку економіки передбачає наявність відповідної інноваційної інфраструктури. Фінансове забезпечення такої інфраструктури в сучасних соціально-економічних умовах не може базуватися виключно на бюджетних коштах або банківських кредитах. Безумовна необхідність та невідкладність такого фінансування обумовлює розробку і реалізацію наукомістких інноваційних програм за рахунок венчурних інвестицій, тобто залучення альтернативних позабюджетних фінансових ресурсів.

В умовах загострення фінансово-економічної та політичної кризи в Україні проблема загального поживлення та інтенсифікації інвестиційного процесу, пов'язаного з розвитком технологічного потенціалу економіки, є ключовою до вирішення в сфері управління процесами венчурного інвестування на рівні суб'єктів господарювання, ефективність якого досягається відповідним інформаційним забезпеченням.

Однак, враховуючи, що індустрія венчурного інвестування в Україні перебуває на стадії свого становлення [6], ряд питань теорії та методології управління об'єктами венчурного інвестування на макrorівні залишаються не вирішеними. Зокрема, необхідним є дослідження об'єктів венчурних інвестицій з урахуванням етапів процесу інвестування на рівні підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням проблем венчурного інвестування в Україні присвячено праці таких вчених, як Л. Л. Антонюк, А. М. Букало, О. В. Красовська, Н. Ю. Пікуліна, А. М. Поручник, Н. І. Редіна, Л. А. Шило, Г.

Ю. Яковець. На проблемах активізації інвестування інноваційного розвитку економіки України наголошують Н. В. Андреюк [1] та В. А. Денисюк [5]. Враховуючи важливість удосконалення управління венчурним інвестуванням на макrorівні, слід відзначити, що такий вид управління на рівні підприємств є вузькоспеціалізованою проблемою, адже об'єкти венчурного інвестування характерні для обмеженої кількості суб'єктів господарювання.

Мета статті (постановка завдання). Метою дослідження є пошук можливостей вирішення проблеми управління об'єктами венчурного інвестування на рівні підприємств з відповідним формуванням практичних рекомендацій.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Вихід з фінансово-економічної кризи потребує стабілізації економічної ситуації в Україні шляхом розробки принципово нових інноваційних підходів до виробництва та оздоровлення фінансів, виходячи з історично сформованого гео економічного становища, наявних ресурсів і виробничої бази, державної підтримки та наявного кадрового потенціалу.

Однак виснажений потенціал експортно-сировинної моделі економіки унеможливило випереджаючий розвиток без появи нових факторів економічного зростання на рівні суб'єктів господарювання. Досягнення сталого випереджаючого розвитку економіки, передбаченого Стратегією сталого розвитку «Україна-2020» [7], потребує формування інноваційної моделі розвитку національного товаровиробника, реалізації проектів державно-приватного партнерства, спрямованих на імпортозаміщення, що створить нові робочі місця, збільшить бюджетні надходження та доходи громадян України (табл. 1).

Таблиця 1

Стратегія сталого розвитку «Україна-2020»: державні пріоритети інноваційного розвитку економіки [7]

Стратегія сталого розвитку «Україна-2020»			
Ключові показники на перспективу	До 2020 р. Україна посідає місце серед перших 30 позицій у рейтингу Світового банку Doing Business	Рейтинг країни за зобов'язаннями в іноземній валюті (шкала рейтингового агентства Standard and Poors) становитиме не нижче інвестиційної категорії «BBB»	Валовий внутрішній продукт у розрахунку на одну особу (розрахунок Світового банку) підвищиться до 16 тис. доларів США
Пріоритетні програми розвитку	Енергонезалежність	Популяризація України в світі	Досягнення переважної частки високотехнологічного сектору в структурі ВВП
Реалізація векторів розвитку та безпеки	В частині формування інноваційної моделі розвитку національної економіки на макrorівні з метою активізації венчурного інвестування в умовах кризових явищ в економіці необхідним є подолання факторів, що стримують його, зокрема на основі досягнення ефективного управління венчурними інвестиціями на рівні суб'єктів господарювання		

На нашу думку, сучасна інноваційна модель розвитку економіки вимагає використання творчого

потенціалу людей та інтелектуального капіталу як ключового фактору економічного зростання та

конкурентоспроможності національної економіки на основі відповідної системи інвестування, тобто венчурного капіталу.

Венчурний капітал (англ. Venture capital) – грошові кошти інвестиційних фондів або фірм, які спеціалізуються на фінансуванні росту молодих компаній, зазвичай за винагороду у вигляді доходу на акціонерний капітал [3]. Венчурний капітал є одним із видів приватного інвестування, який відповідає прагненням компанії щодо динамічного розвитку.

В дослідженні [4] обґрунтовано, що українська інвестиційно-інноваційна система ще не готова до побудови венчурної моделі бізнесу. Основні причини такого відставання обумовлені проблемами інвестиційного клімату України, а також нерозвиненістю ринку капіталу, переважанням низьких технологічних укладів в національній економіці, недосконалістю законодавчої системи у сфері венчурного інвестування, обмеженою кількістю інноваційних пропозицій. Водночас вітчизняні підприємці та інвестори не готові створювати венчурний бізнес європейського зразка.

У сфері венчурного бізнесу є певні суб'єкти інвестування, залежно від специфіки діяльності яких буде залежати управління інвестиціями на рівні об'єкта інвестування.

За даними [2; 4], в Європі функціонує близько 1 тис. фондів венчурного капіталу, капітал яких в 2013 р. досяг 56,8 млрд. євро, а частка інвестицій складає майже 0,25% ВВП Європи. На відміну від фондів прямих інвестицій, венчурні фонди здійснюють фінансування в формі дольової участі в капіталі компаній на початкових стадіях їх розвитку. Відповідно, венчурні фонди відіграють основну роль в становленні нового бізнесу та розвитку інновацій. Залежно від інвестиційної стратегії критеріями інвестування венчурних фондів є: обсяг інвестицій, частка в капіталі підприємства, стадія інвестування, галузь інвестування, регіональне розміщення підприємства та спрямованість інвестиційного проекту. Відповідно, діяльність венчурних фондів пов'язана з високим рівнем ризику, різною динамікою доходу.

У сучасних умовах господарювання ми спостерігаємо незначну активність венчурних інвесторів у українському бізнес-просторі, однак вони зацікавлені розглядати та підтримувати інвестиційні проекти вітчизняних підприємств. Серед активних венчурних фондів в Україні слід виділити TA Venture, Imperious Group, AVentures Capital, Detonate Ventures, Chernovetskyi Investment Group, Dekarta Capital, Vostok Ventures, Global Technology Foundation, Венчурний фонд Буковина [8].

Найбільш проблемним моментом є те, що за наявності значного попиту на венчурні інвестиції, менеджмент державних та приватних підприємств здебільшого неспроможний запропонувати якісні інвестиційні проекти. Найчастіше інвесторів зупиняють низька якість підготовки та життєздатності інвестиційних проектів, низький рівень фінансової грамотності ініціаторів інвестицій. Вказані проблеми

обумовлені тим, що для вітчизняних підприємств практика отримання венчурних інвестицій є новою, відповідно, на рівні підприємств виникає ряд проблем управління венчурними інвестиціями.

Через відсутність в Україні ринку не лише венчурного капіталу, а й взагалі недостатню активність ринку цінних паперів, питання управління ними піднімається в наукових дослідженнях досить рідко. Розглянута проблематика визначає важливий напрям наукової дискусії, який є особливо актуальним в умовах стратегічного спрямування України на інтеграцію у світовий фінансово-економічний простір. Він передбачає необхідність визначення особливостей функціонування вітчизняного ринку венчурного інвестування та їх врахування при розробці відповідної методології управління інвестиціями на рівні підприємств. Наявність ефективного інформаційного забезпечення управління сприятиме активному впровадженню в практику прогресивних методів та інструментів фінансування інноваційного розвитку, яким є венчурний капітал.

Передусім, обґрунтування інвестиційного проекту залежить від вміння персоналу підприємства розробити бізнес-план для отримання інвестицій, з розумінням етапів такого інвестування та об'єктів, що виникають за кожним з етапів. Інформаційне забезпечення за рахунок бухгалтерського обліку, контролю, аналізу і планування управління такими об'єктами дозволяє фінансово обґрунтувати доцільність інвестицій, їх окупність і соціальне значення.

За основу етапів процесу венчурного інвестування використано результати дослідження О. В. Красовської [6, с. 100-101], Л. А. Шило [9] та Г. Ю. Яковець [10]. Слід відмітити, що в наукових дослідженнях розкрито етапи інвестування за стадіями розвитку підприємства, на яких може відбуватися інвестування венчурного капіталу. Відповідно, для кожного з етапів в табл. 2 виділено об'єкти управління венчурними інвестиціями, інформація про які дозволяє приймати дієві управлінські рішення, спрямовані на активізацію інвестиційного процесу.

Представлені в табл. 2 особливості етапів венчурного інвестування та відповідні за кожним етапом об'єкти управління інвестиційним процесом на рівні підприємств обумовлюють специфіку інформаційного забезпечення управління ними, зокрема на основі облікового відображення, контролю, аналізу та планування операцій з об'єктами. Розуміння комплексності об'єктів управління венчурними інвестиціями та відповідних методик розрахунку їх вартості, сум відповідних доходів, витрат тощо є основою здійснення дієвого планування інвестицій та обґрунтування інвестиційного проекту.

Слід враховувати, що специфічними об'єктами управління на різних етапах фінансування є витрати та доходи, позиковий капітал, частка статутного капіталу тощо, особливості яких обумовлені специфікою економічних відносин суб'єктів інвестиційного проекту.

Процес венчурного інвестування та відповідні об'єкти управління на рівні підприємств

Етапи 1	Зміст 2	Об'єкти управління 3
<i>Посівна (першопочаткова) стадія (Seed stage)</i>	Засновники нової компанії займаються розробкою продуктів або послуг для подальшого виробництва. Фінансування надається для досліджень, оцінки та розробки початкової концепції. Основними інвесторами є бізнес-ангели, друзі, сім'я засновників	Витрати на дослідження і розробки, на патентний захист, капітальні вкладення або капітальні витрати у створення нової технології, нематеріальних активів, витрати на дослідження ринку, на управління, внески засновників до статутного капіталу, формування бізнес-плану, підбір персоналу
<i>Початкова стадія (Start-up stage)</i>	Формування і інституціоналізація компанії, фінансування здійснюється для розробки продукції і початкового маркетингу	Витрати на дослідження і розробки, правове забезпечення договорів, капітальні вкладення або капітальні витрати у створення нової технології, нематеріальних активів, витрати на дослідження ринку, на управління, грошові кошти, підбір персоналу, ліцензійні платежі
<i>Рання стадія (Early stage)</i>	Формується основна команда управління та перевірена концепція продукту, хоча відсутній позитивний грошовий потік. Фінансування надається для запуску виробництва та продажу продукту (послуг)	Витрати на запуск виробництва, виробництво, управління виробництвом і компанією, інвестиції, грошові кошти, вкладення (капітальні витрати) у придбання і створення основних засобів, витрати на обслуговування позик, активи і зобов'язання сегмента, що формується, ліцензійні платежі
<i>Пізня венчурна стадія (Later-stage venture)</i>	Компанія ще може не отримувати прибутку, однак розширює масштаби своєї діяльності за рахунок фінансування	Витрати на розширення виробництва, доходи від продажу, інвестиції, грошові кошти, витрати на обслуговування позик, ліцензійні платежі
<i>Стадія росту (Growth, Middle stage)</i>	Відбувається зростання компанії, отримання доходів від продажу, формування акціонерного капіталу, пошук капіталу для розширення або реструктуризації діяльності, виходу на нові ринки без втрати контролю над бізнесом	Доходи від продажу, прибуток, інвестиції, грошові кошти, акціонерний капітал, емісія акцій, інвестиції, витрати на обслуговування позик
<i>Стадія переходу від приватного до акціонерного капіталу (Bridge stage, Mezzanine)</i>	Характерний перехідний етап від статусу приватного підприємства до статусу компанії, що котирується на біржі. Наявність повністю сформованої команди менеджменту та значні темпи зростання доходів	Емісія акцій, звичайні акції, привілейовані акції, інвестиції, доходи від продажу, прибуток, витрати на обслуговування позик, гібридні фінансові інструменти, теперішня вартість фінансових інвестицій, амортизована вартість фінансових інвестицій, амортизація дисконту (премії)
<i>Стадія відновлення (Rescue/turnaround)</i>	Компанія отримує певні труднощі в процесі ведення бізнесу та отримує фінансування для відновлення успішної діяльності	Інвестиції, витрати на обслуговування позик, гібридні фінансові інструменти, звичайні акції, привілейовані акції, теперішня вартість фінансових інвестицій, амортизована вартість фінансових інвестицій, амортизація дисконту (премії)
<i>Вторинне придбання / заміна капіталу (Secondary purchase / Replacement capital)</i>	Викуп випущених акцій іншим акціонерним товариством або акціонером (акціонерами)	Вилучений капітал, емісійний дохід, витрати на обслуговування позик, гібридні фінансові інструменти, звичайні акції, привілейовані акції, теперішня вартість фінансових інвестицій, амортизована вартість фінансових інвестицій, амортизація дисконту (премії), доходи і витрати від вибуття необоротних активів
<i>Рефінансування банківської заборгованості (Refinancing bank debt)</i>	Отримання вливань капіталу для зниження рівня кредитної залежності	Вилучений капітал, емісія акцій, звичайні акції, привілейовані акції, емісійний дохід, витрати на обслуговування позик, статутний капітал, гібридні фінансові інструменти, теперішня вартість фінансових інвестицій, амортизована вартість фінансових інвестицій, амортизація дисконту (премії)

Продовження табл. 2

Стадія викупу (Buyout)	Викуп контрольного пакету акцій зовнішніми або внутрішніми інвесторами	Вилучений капітал, емісійний дохід, звичайні акції, привілейовані акції, статутний капітал, витрати на оновлення основних засобів, витрати на придбання підприємства, позиковий капітал, витрати на обслуговування позик, гібридні фінансові інструменти, доходи і витрати від вибуття необоротних активів
---------------------------	--	--

Враховуючи виділені в табл. 2 об'єкти, обгрунтовано, що управління венчурною інвестиційною діяльністю повинно відбуватися з урахуванням таких принципів:

- повнота та достовірність інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень щодо напрямів венчурної інвестиційної діяльності, етапів і форм фінансування;
- комплексність управління на основі розмежування інформаційних даних про об'єкти інвестування за центрами виникнення витрат і джерелами фінансування;
- періодичність представлення аналітичних даних про об'єкти інвестування для прийняття управлінських рішень.

Застосування таких принципів сприятиме забезпеченню інформацією системи управління венчурними інвестиціями для досягнення обгрунтованості відповідних управлінських рішень.

Таким чином, управління венчурним інвестуванням за відповідними етапами передбачає вплив на відповідні об'єкти інвестицій. Підвищенню ефективності управління сприятимуть заходи організаційного характеру, без яких процес управління апіорі неможливий. Забезпеченню ефективності управління венчурним інвестуванням, здійснення якого дозволяє досягти цілей суб'єктів інвестицій, сприятиме застосування запропонованого інституціонально-об'єктного підходу до організації та здійснення управління (табл. 3).

Таблиця 3

Інституціонально-об'єктний підхід до забезпечення управління венчурним інвестуванням

Складові	Зміст	Елементи
Інститу- ціональна	Управління венчурними інвестиціями передбачає взаємодію відповідного персоналу для досягнення загальних цілей	1. Вибір суб'єкта (суб'єктів), відповідальних за операції з венчурними інвестиціями шляхом виділення на підприємстві в структурному підрозділі групи працівників або працівника, наділених повноваженнями до здійснення інвестицій. 2. Формування політики підбору персоналу для структурного підрозділу підприємства, пов'язаного з венчурним інвестуванням, розробка схеми підвищення кваліфікації персоналу. 3. Розподіл обов'язків між працівниками для виконання відповідних завдань. 4. Визначення схеми залучення внутрішніх аудиторів для підтвердження достовірності інформації для управління інвестиціями. 5. Формування правил ділової етики персоналу, залученого до венчурного інвестування
Об'єктна	Організація управління венчурними інвестиціями потребує методично-технічного забезпечення формування інформації про об'єкти інвестицій	1. Забезпечення діяльності працівників підприємства, залучених до венчурних інвестицій, на основі розробки відповідних методик обчислення показників про об'єкти інвестування. 2. Планування перевірок і відповідних виконавців з урахуванням особливостей та спеціалізації підрозділу. 3. Вибір умов і засобів технічного забезпечення виконання функцій персоналу з венчурного інвестування (технічні пристрої, документація, графік обміну документами, відомості, що складають комерційну таємницю, внутрішня звітність). 4. Розробка методичного забезпечення обгрунтування інвестиційного проекту

Запропонований підхід до забезпечення управління венчурним інвестуванням сформовано з урахуванням масштабів охоплення управлінським процесом досліджуваних об'єктів інвестування. Передбачені в табл. 3 елементи до відповідних складових охоплюють процедури забезпечення роботи з об'єктами інвестування на рівні методик, технічного обслуговування та кадрового забезпечення прийняття управлінських рішень. Для досягнення ефективності управління вказані процедури повинні регулюватися політикою діяльності підприємства та бути його

комерційною таємницею.

ВИСНОВКИ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Створення оптимальної структури фінансування інноваційних проектів і формування моделі інноваційного розвитку економіки України потребує створення умов для ефективного управління венчурними інвестиціями на рівні суб'єктів господарювання. Значний попит на венчурні інвестиції

не означає готовність вітчизняних підприємств запропонувати якісні інвестиційні проекти, що обумовлено новизною практики отримання венчурних інвестицій і управління ними.

Активізація інвестиційного процесу інноваційних проектів на основі прийняття дієвих управлінських рішень і їх інформаційного забезпечення сприятиме сформований перелік об'єктів управління венчурними інвестиціями за відповідними стадіями інвестування. Уточнення на рівні підприємств відповідних методик розрахунку вартості об'єктів, сум

відповідних доходів, витрат тощо є основою здійснення дієвого планування інвестицій та обґрунтування інвестиційного проекту. З метою підвищення ефективності управління сформовано інституціонально-об'єктний підхід до організації та здійснення управління у вигляді переліку процедур організаційного характеру, здійснення яких дозволяє досягти цілей суб'єктів інвестицій. Перспективним для подальших досліджень є вивчення можливостей створення системи економічної безпеки в сфері управління венчурними інвестиціями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андреюк Н. В. Венчурне фінансування як фактор інноваційного розвитку економіки України / Н. В. Андреюк // Наук. пр. Нац. ун-ту харч. технологій. – 2009. – № 30. – С. 6-8.
2. Букало А. М. Венчурні фонди в активізації інноваційної діяльності корпоративного сектору України / А. М. Букало // Проблеми науки. – 2011. – № 8. – С. 6-10.
3. Венчурний капітал [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B5%D0%BD%D1%87%D1%83%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D0%BA%D0%B0%D0%BF%D1%96%D1%82%D0%B0%D0%BB.
4. Венчурные фонды в Украине: внутрикорпоративная оптимизация или высокотехнологический прорыв [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://inventure.com.ua/analytics/formula/venchurnye-fondy-v-ukraine-vnutrikorporativnaya-optimizaciya-ili-vysokotekhnologicheskij-proryv#sthash.0TgFWa6Z.dpuf>.
5. Денисюк В. А. Венчурне інвестування в національній інноваційній системі: аналіз механізмів розвитку, основи концепції для України / В. А. Денисюк // Проблеми науки. – 2010. – № 12. – С. 9-17.
6. Красовская О. В. Венчурное финансирование: мировые тенденции и ситуация в Украине [Текст] / О. В. Красовская; Нац. акад. наук Украины, Центр исслед. науч.-техн. потенциала и истории науки им. Г. М. Доброва. – К.: Конус-Ю, 2013. – 106 с.
7. Стратегія сталого розвитку «Україна-2020». Схвалено Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.
8. Українська асоціація інвестиційного бізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.uaib.com.ua/files/articles/204/13_4.pdf.
9. Шило Л. А. Венчурне фінансування як форма нагромадження капіталу в системі управління потенціалом підприємства: монографія / Л. А. Шило, В. В. Железняк; Дніпропетр. нац. ун-т залізн. трансп. ім. В. Лазаряна. – Дніпропетровськ, 2010. – 194 с.
10. Яковець Г. Ю. Етапи життєвого циклу венчурного інвестування: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eztuir.ztu.edu.ua/6204/1/259.pdf>.

Замлинский Виктор Анатольевич

УПРАВЛЕНИЕ ВЕНЧУРНЫМ ИНВЕСТИРОВАНИЕМ НА УРОВНЕ ПРЕДПРИЯТИЙ: ИНСТИТУЦИОНАЛЬНО-ОБЪЕКТНЫЙ ПОДХОД

Целью исследования является поиск возможностей решения проблемы управления объектами венчурного инвестирования на уровне предприятий. Методы исследования: индукция, дедукция, анализ, синтез, системный подход. В ходе исследования обосновано, что реализации Стратегии устойчивого развития «Украина-2020» в части сформированных государственных приоритетов инновационного развития экономики мешает то, что при наличии значительного спроса на венчурные инвестиции, наблюдается низкое качество подготовки инвестиционных проектов, низкий уровень финансовой грамотности инициаторов инвестиций. Указанные проблемы обусловлены новизной практики получения венчурных инвестиций для отечественных предприятий, что приводит к появлению проблем управления венчурными инвестициями. С целью активизации инвестиционного процесса определены объекты управления венчурными инвестициями, информация о которых позволяет принимать действенные управленческие решения. Научную новизну исследования составляет сформированный подход к теории управления венчурными инвестициями на основе доказательства, что управление венчурной инвестиционной деятельностью должно происходить с учетом принципов полноты и достоверности информационного обеспечения принятия управленческих решений относительно направлений венчурной инвестиционной деятельности, этапов и форм финансирования; комплексности управления на основе разграничения информационных данных об объектах инвестирования по центрам возникновения затрат и источникам финансирования; периодичности представления аналитических данных об объектах инвестирования для принятия управленческих решений. Практическое применение указанных принципов заключается в предложенном институционально-объектном подходе к организации и осуществлению управления, учитывающем масштабы охвата управленческим процессом исследуемых объектов инвестирования для достижения целей субъектов инвестиций в части повышения эффективности управления венчурным инвестированием. Перспективным является исследование возможностей создания системы экономической

безопасности в сфере управления венчурными инвестициями.

Ключевые слова: инвестиции, венчурная инвестиционная деятельность, венчурный капитал, управление венчурными инвестициями, организация управления венчурными инвестициями.

Zamlynsky V.

MANAGEMENT OF VENTURE CAPITAL INVESTMENT AT THE ENTERPRISE LEVEL: INSTITUTIONAL-OBJECTIVE APPROACH

The aim of this study is to search for opportunities to address facility management issues of venture investment at the enterprise level. Methods: induction, deduction, analysis, synthesis, systematic approach. It has been found during the study that implementation of the Strategy for Sustainable Development "Ukraine-2020" in part of the existing state priorities of innovation development of economy is hampered by the fact that when there is significant demand for venture capital investments, there is an unsatisfactory state of preparation of investment projects, combined with a weak financial literacy of investments initiators. These problems are due to the novelty of the practice of obtaining venture capital investments for national enterprises, which leads to the emergence of venture capital management challenges. To activate the investment process, venture capital management objects have been identified, information on which allows taking effective management decisions. The scientific novelty of the study is formed approach to the venture capital management theory based on evidence that the management of venture capital investment activity should take place taking into account the principles of completeness and accuracy of information support of management decision-making in areas of venture investing activities, stages and forms of financing; integrated management based on the differentiation of information data about the objects of investment according to centers of costs and funding sources; periodicity of analytical data on investment objects for management decisions. The practical application of these principles is to offer institutional-object approach to the organization and implementation of control, taking into account the extent of coverage of the management process of the objects of investment to achieve the investment objectives of the subjects in terms of improved management of venture investing. It is promising to study the feasibility of establishing an economic security in the field of venture capital investment management.

Keywords: investment, venture investment, venture capital, venture capital management, organization management of venture capital.

Одержано 08.02.2016 р.

УДК 005.936.3

Засадний Богдан Андрійович,

к.е.н., доцент, докторант кафедри обліку та аудиту,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка

СОЦІАЛЬНІ ПРИНЦИПИ В УПРАВЛІННІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

В сучасних умовах здійснення підприємницької діяльності одночасно з досягненням високих економічних результатів важливого значення набуває забезпечення соціального ефекту, що сприяє підвищенню рівня соціального забезпечення суспільства. Тому застосування соціальних принципів в управлінні підприємницькою діяльністю та поширення практики соціальної відповідальності бізнесу в сучасних умовах розвитку економіки України має важливе значення та потребує особливої уваги. Мета статті полягає у розкритті сутності соціальних принципів управління підприємницькою діяльністю та їх практичному застосуванні для підвищення соціальної відповідальності бізнесу в сучасних умовах господарювання. Методологічною базою підготовки та написання статті стали загальнонаукові методи пізнання наукової реальності, що пов'язана із складними процесами функціонування системи управління підприємницькою діяльністю в сучасних умовах господарювання, а саме: метод системного підходу, аналізу і синтезу, метод порівняння, індуктивно-дедуктивний підхід, історичний підхід, табличний метод тощо. У статті обґрунтовано застосування соціальних принципів в управлінні підприємницькою діяльністю та проаналізовано моделі соціальної відповідальності бізнесу і шляхи їх застосування в сучасних умовах розвитку економіки України. Правильне функціонування будь-якої системи залежить від принципів, які застосовуються в процесі управління цією системою і без яких вона не може виконувати своє призначення. Таким чином, соціальні принципи в системі управління підприємницькою діяльністю повинні займати одне з першочергових місць, оскільки метою здійснення підприємницької діяльності є не лише отримання прибутку, а й досягнення соціального ефекту, що сприятиме підвищенню соціального добробуту суспільства. Досягнення соціального ефекту в процесі управління підприємницькою діяльністю характеризує рівень соціальної відповідальності бізнесу, як морально-етичну відповідальність компаній за рівень якості